

Radmila Lazić

JADRAN KRNAJSKI, Slike

Galerija ULUS, 16 - 29. april 2008.

Slike Jadrana Krnajskog, kao što smo i ranijih godina, imali priliku da uočimo, deluju na posmarača, prvo kvantitetom, ali kvalitet i poruke njegovog likovnog opusa izdvajaju ga iz okvira savremene beogradske izlagačke prakse. Iako je svojim početnim nastupima nagoveštavao umetnika koji će napustiti jezik klasične slike i poći ka nekim, uslovno rečeno agresivnijim medijskim nastupima, Jadran Krnajski iskazuje se postulatima filozofije umetnosti i estetikom boje, linije, valera u nadasve dobroj tradiciji evropske moderne. Tradicija moderne u njegovom delu uočljiva je. Parafraze na nekoliko ostvarenja Miroa, Magrita, Klea, Pikasa, Braka... paralelno „seku“ kroz slojeve ljudske civilizacije. Portretisane reči „Zemlja“, „Drvo“, „Sunce“, „Planina“, „Kiša“, „Voda“, „Zima“, „Mesec“, „So“, „Hleb“, „Vino“, „Čokolada“, „Kafa“...sadržajem i smisaonim „uslikavanjem“ svakodnevnih upotebnih predmeta i scena u tradicionalni simbol Vanitas (glava, lobanja, portret), postaju svojevrsna alegorija „memento mori“, što nas „vodi“ od mita do savremenog, od živototvornog do brenda, od pojma do mode, pa i mode u likovnoj umetnosti. Tematski, hedonistička, trijunfalna američka pop-art produkcija za Jadrana Krnajskog, jeste izazov, ali veće iskušenje ovom umetniku jesu reči, one što uzgred izgovorene „prolete kroz glavu“ svakodnevno, ali tu i ostanu, i oblikuju lica, portete, univerzalni „lik“, u jedinstvenu sliku sveta stvari i pojmova kojima Krnajski daje nov

smisao, ovovremenski, ovdašnji i naš.

Kiša, dan, noć, zemlja, smrt, život, ljubav, drvo, sunce, godišnji odmor, Nova Godina, smeh, most, umetnost, mačka, tuga, vreme... U svojoj ukupnosti, za istoriju umetnosti, i isto-

riju kulture ovo su tradicionalne ikonografske teme. To su male indeksirane likovne forme za „male“, i „velike“ za „lake“ i „teške“ reči i pojmove, a njihovo kompoziciono povezivanje ima multikulturalnu tradicionalnu simboliku. Tako Portret „Život“ objedinjuje nekolike simbole, lestve, Sunce, jabuku, oko, srce... Portret „Jutro“, horizont, kafu, prozor, budilnik, jelena...

Pojednostavljen grafički jezik, kontura, zatvorena linija, namerna disproporcija, razbacani predmeti-simboli kao u kakvom snu jesu smisljena celina. Usklađene u vizualnom ritmu zasnovanom na sintezi linearne arabeske i visoko frekventnog zračenja boje, slike Jadrana Krnajskog likovno, ali psihološki i duhovno provociraju monotonijom neprekinutog ponavljanja univerzalnih pojmova, ali i dinamikom njihovog „u crtavanja“ u svaki „portret“ pojedinačno.

Jadran Krnajski, Život